léčebným dováží se prostá cla po 100 kg. na základě lékařských vysvědčení s povolením finančního úřadu I. stolice; dále kreuzenašský mateřský louh, zaplatiti se musí však 84 kr. jakožto celní poplatek ze 100 kg. a 1 zl. 88 kr. poplatku licenčního na základě lékařského vysvědčení s přivolením finančního úřadu I. stolice.

B. Osvobození od cla.

Od cla osvobozeny jsou jen ony předměty, kterým přiznáno to bylo pouze pro určité osoby, pro určité účele za zvláštních opatření a průkazů; jsou pak to jmenovitě předměty uvedené ve čl. VIII.—XIII. uvoz. zákona ku všeobecnému tarifu celnímu. Vedle těchto požívají osvobození od cla podmínečně předměty ony, kteréž podle zvláštních ustanovení smlouvy pokládati jest za cla prosté na př. saz. č. 32 *b* šťáva citronová, saz. č. 37 byliny a části bylinné. Vláda zmocněna jest dočasně zrušiti s obmezením a za kontroly jakémukoliv zneužití čelící cla na obilí a luštěniny vůbec nebo některé jich druhy na všech nebo jen některých hranicích, je-li v tuzemsku žeň nepříznivá (dle platného tarifu celního saz. č. 23 a 24; — pro potřebu Dalmacie a kvarnerských ostrovů ročně až 80.000 q. kukuřice, pšenice a prosa ročně až 20.000 q.). Jednotlivé předměty osvobozeny od cla dovozního ve smyslu čl. VIII.—XIII. celního zákona ze dne 25. května 1882 č. 47 ř. z. uvedeny byly již ve čl. »Cla«.

Ulice viz Silnice a cesty.

Úmysl zlý (v právu trestním).

I. Pojem.

O zlém úmyslu (dolus) mluvíme, když při předsevzetí neb opomenutí činu, jenž stihá se dle práva trestního, bylo zlo, jež je spojeno s dotyčným deliktem, přímo uváženo a umíněno, aneb bylo něco předsevzato neb opomenuto, z čehož zlo, které tím vzniklo, obyčejně vzniká neb aspoň snadno vzejíti může (§ 1 tr. z.). Bez zlého úmyslu není zločinu. Jsou však též dolosní přečiny a přestupky; s druhé strany nevyžadují ale některé přečiny a přestupky zlého úmyslu. Dolosní přečiny a přestupky trestají se přísněji. Zlý úmysl jest nejpodstatnější známkou každého zločinu a jest zpravidla zapotřebí, by každý znak zločinného jednání byl prodchnut zlým úmyslem (rozh. ze dne 22. prosince 1879 č. 10.684, č. sb. 216).

II. Druhy zlého úmyslu.

1. § 1 tr. z. rozeznává mezi přímým (dolus directus) a nepřímým zlým úmyslem (dolus indirectus). Přímý zlý úmysl směřuje přímo k určitému zlu, jež jest se zločinem spojeno, kdežto nepřímý úmysl je tu tehdá, když bylo něco vůbec ve zlém úmyslu předsevzato neb opomenuto, z čehož vzešlo zlo, byť i pachatel toto zlo hned původně nezamýšlel. Jest celá řada zločinů, kde stačí nepřímý úmysl (viz rozh. ze dne 16. září 1878 č. 10.341 č. sb. 188). Pachatel jest v tomto případě zodpověden za všechny další následky, jež čin jeho má v zápětí, byť i následky tyto předvídati nemohl (rozh. z 18. ledna 1890 č. 10.927 č. sb. 1294). Okolnosť, že mohl pachatel předvídati následky, nepatří k pojmu nepřímého zlého úmyslu (rozh. ze dne 1. října 1886 č. 7878 č. sb. 961).

2. Zákon nečiní však rozdílu, zda pojat byl zlý úmysl před či při předsevzetí neb opomenutí činu trestního, tak že jak dolus praemeditatus (jednání s rozvahou a rozmyslem) tak i dolus repentinus (jednání v afektu) vždy nutno považovati za zlý úmysl s tím rozdílem, že